

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

28. de erroribus Pelagianorum & Manichæorum circa gratiam & lib.
arbitrium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

ta, sed post per gratiam incipiunt merita. Ut ostenderet etiam lib. arbitrium, addit: Et gratia eius in me vacua non fuit. Et ne voluntas sine gratia Dei putetur aliquid boni esse, subdit: ~~Non autem ego solus~~, scil. sine gratia, sed gratia Dei ~~mecum~~, id est cum lib. arbitr. Quia si ad confirmandam sententiam eorum qui dicunt virtutes esse bonos usus, mentisque motus, adferatur quod dicit August. sup. Iohan. Quid est fides? Crede quod non vides. Crede autem motus est mentis. Respondendum, verba Aug. sic intelligenda, fides est credere quod non vides, id est, est virtus qua creditur quod non videtur.

EXCLUSIO ERRORVM

Pelagianorum & Manichæorum
circa gratiam & liberum
arbitrium.

DISTINCT. 28. CAP. Primum.

Liberum arbitrium sine gratia non sufficit ad merendum.

cap. 9. **I**D verò incōcussè & incūctāter tenēdum, liberum arbitriū sine gratia præueniente & adiuuante, non sufficere ad salutem & iustitiam obtinendam, nec meritis præcedentibus gratiam Dei aduocari: sicut Pelagiana hæresis tradidit. Nam (vt ait

S ij

August. lib. I. Retract.) Noui hæretici Pelagi- lib. de
 ani liberum sic asserunt voluntatis arbi- hære-
 trium, vt gratiæ Dei non relinquunt locum, lib. ar-
 quam secundum merita nostra dari asse- ti. 88.
 runt. Pelagianorum hæresis recentissima à
 Pelagio monacho exorta est. Hi Dei gratiæ,
 qua prædestinati sumus, & qua meruimus
 de potestate tenebrarum erui, intantum ini-
 mici sunt, vt sine hac credant hominem pos-
 se implere omnia diuina mandata, gra-
 tiamque hominibus dari: vt quæ facere per
 lib. arbitr. iubentur, facilius possint per eam
 implere. Destruunt etiam orationes, quas
 facit Ecclesia siue pro infidelibus & hæreti-
 cis vt conuertantur ad Deum, siue pro fide-
 libus, vt augeatur Dei fides, & perseuerent
 in ea. Hæc quippe non ab ipso accipere, sed
 à seipsis homines habere contendunt, gra-
 tiam Dei qua liberamur ab impietate dicen-
 tes secundum merita nostra dari. Parvulos
 etiam sine vilo peccati originalis vinculo
 asserunt nasci.

Huc autem errorem huiusmodi inductioni-
 bus muniunt. Si, inquiunt, non potest ea homo
 facere quæ iubentur, non est ei imputandum
 ad mortem. Sicut tu ipse Augustine in lib.
 de lib. arbitr. asseris. Quis (inquis) peccat in
 eo quod nullo modo caueri potest? Pecca-
 tur autem: caueri ergo potest. Hoc testimo- lib. 3.
 nio Augustini Pelagius vsus est, disputans cap. 18

*Pelagiana
 hæresis.*

134. 2.

3

aduersus eum, imò aduersus gratiam. Quibus respondet idem August. lib. Retracta. dicens, In iis itaque verbis meis, quia gratia Dei commemorata non est, de qua tunc non agebatur, putant Pelagiani suam nos tenuisse sententiã: sed frustra hoc putant. Voluntas quippe est qua peccatur, & rectè viuitur: sed ipsa nisi Dei gratia liberetur, & vt vitia super & adiuuetur, rectè à mortalib⁹ viui nõ potest. Ecce apertè determinat ex quo sensu illa dixerit, inimicos gratiæ refellens.

Testimonio Hieronymi astruit quid tenendum sit de gratia & lib. arb. vbi triplex hæresis inducitur, scil. Iouiniani, Manichæi, & Pelagij.

Id ergo de gratia & libero arbitr. indubitanter teneamus, quod Hierony. in explanatione. *fid. cathol. ad Damas. pap. Iouiniani, Manichæi, & Pelagij errores collidens, docet, Liberũ, inquit, sic confitemur arbitrium, vt dicamus nos semper Dei indigere auxilio: & tam illos errare, qui cum Manichæo dicunt hominem peccatum vitare non posse, quàm illos qui cum Iouiniano asserunt hominem non posse peccare. Vterque tollit arbitrij libertatem. Nos verò dicimus hominem semper & peccare, & non peccare posse, vt semper nos liberi confiteamur esse*

arbitrij. Hæc est fides quam in Catholica Ecclesia didicimus, & quam semper tenuimus.

DE POTESTATE LIBERI
Arbitrij, ante lapsum.

DISTINCT. Vigesima nonæ
CAP. Primum.

*Liberum hominis arbitrium ante lapsum
indigebat non solum gratia coope-
rante, sed & operante, sed
non sec. omnem operan-
di modum gratiæ
operantis.*

E Gebat enim ea, non vt liberaret volun-
tatem suam, quæ peccati serua non
fuerat: sed vt præpararet ad volendum
efficaciter bonum, quod per se non poterat.
Non enim poterat sine gratia mereri bo-
num, vt August. in Enchirid. tradit, Illam ^{ca. 106}
(inquit) immortalitatem, in qua poterat
non mori, natura humana perdidit per libe-
rum arbitr. hanc verò, in qua non poterat
mori, acceptura est per gratiam, quam fue-
rat, si non peccasset, acceptura per meri-
tum, quamuis sine gratia. Nec tunc vllum
meritum esse potuisset. quia etsi peccatum
in solo erat arbitrio constitutum, non tamen
iustitiæ habendæ vel retinendæ sufficiebat

epi. 4
lib. 11
ca. 4